

Flugfiskets mästare

– från gyllene bambu till skiraste dun

Författare: Lars-Åke Olsson
Inbunden, 157 sidor, illustrerad, 170×240 mm
ISBN 978-91-7586-611-6
Förlag: Bokförlaget Settern,
www.settern.se
Pris: 339 SEK

SKULLE MAN KUNNA föreställa sig flugfisket som nyss påfunnet, ännu en ny »fluga« bland trendiga äventyrssporter?

Nej, en så sinnrik företeelse skulle väl omöjligt ha kunnat uppstå plötsligt, i ett enda slag. Flugfisket – mångfasetterat, motsägelsefullt och rikt på förgreningar – har långsamt fått växa fram som frukten av erfarenheter från otaliga generationer flugfiskare. Och som framkastet startar med bakkastet, börjar framtiden i det förflutna. Vad skulle väl kunna vara lämpligare än att nyttja den stundande vintersäsongen till att knyta närmare bekantskap med föregångarna inom flugfisket, få en bild av hur det hela började?

Lars-Åke Olsson besitter ett gediget historiskt vetande parat med förmåga att förmedla det till oss på ett välskrivet och underhållande sätt. Med *Flugfiskets mästare* har han nu fullbordat trilogin som startade med *Gimåflugorna* 2006 och följdes av *Flugfiskeströmmar* 2007. De båda tidigare böckerna hade tyngdpunkten på flugor respektive platser. I *Flugfiskets mästare* har författaren valt att fokusera på personer, banbrytare och innovatörer som förändrat och utvecklat flugfisket.

I bokens inledande kapitel berättar Lars-Åke Olsson om sina möten med Frank Sawyer. Med självupplevd relation till legenden skapar författaren ett nära och levande porträtt. Välbalanserat sätter han in Sawyer i ett flugfiskehistoriskt sammanhang och låter oss samtidigt ta del av personliga upplevelser och vardagliga detaljer. Det ger liv och must åt berättelsen, både lärorik och lustfylld läsning av högsta klass.

Tyngdpunkten i *Flugfiskets mästare* ligger på utvecklingen under slutet av 1800- och början av 1900-talet. De flesta av titelpersonerna kan författaren således – av naturliga skäl – inte själv ha mött. Men på ett utmärkt sätt använder Lars-Åke Olsson sin beläsenhet och förmår anlita samtida källor som ger au-

BOKBITEN

Redaktör: Jan Sekander

tentitet och närhet åt skildringarna av till exempel Theodore Gordon, F M Halford, G E M Skues eller H L Leonard. Hittills har väl de flesta av oss känt till dem som mer eller mindre abstrakta figurer i flugfiskets mytologi, men nu får vi möta dem i närbild, med detaljer och egenheter som gör dem till levande karaktärer.

Inte visste jag förut att Skues var så svår på fiske! Jag lider med Dr Barton, hans fiskekollega vid Itchen, som i sexton år fick stå ut med den outtröttlige Skues. I ritualerna ingick att Skues först åt en enorm frukost, som bland annat innehöll en stor fläskkotlett, innan han släpade ut Dr Barton på en lång och sträpsrik marsch över leriga ängar fram till fisket som skulle genomföras hur olidligt vädret än var. Denna bottenlösa energi följde Skues ända upp till 90-årsåldern.

Det är genom sådana konkreta, livfulla ögonblicksbilder av många av flugfiskets mästare som boken ger mig den största behållningen. Lars-Åke Olsson levandegör flugfiskets tradition på ett för mig nytt sätt. I exempelvis skildringen av Skues saknar jag egentligen bara en illustration: det klassiska porträttfotot där George Edward MacKenzie Skues sitter i full mundering med Leonardspö,

håv och fiskehatt och strängt betraktar oss genom monokeln.

Flugfiskets mästare är rikligt illustrerad med främst författarens egna foton – måhända lite väl rikligt här och där, kan jag tycka. Möjligen skulle en mer sparsmakad layout, med lite färre foton i frimärksformat, kunnat ge bättre accent åt texten och de i övrigt utmärkta illustrationerna. Mikael Larssons vackra svartvita teckningar av flugor tror jag exempelvis borde fått stå för sig själva och inte – som på ett par uppslag – placerats ihop med samma fluga mittemot på ett foto. Sak samma med Thommy Gustavssons förnämliga akvareller. Hans bilder på till exempel Royal Coachman behöver inget sällskap av fotografier på samma motiv.

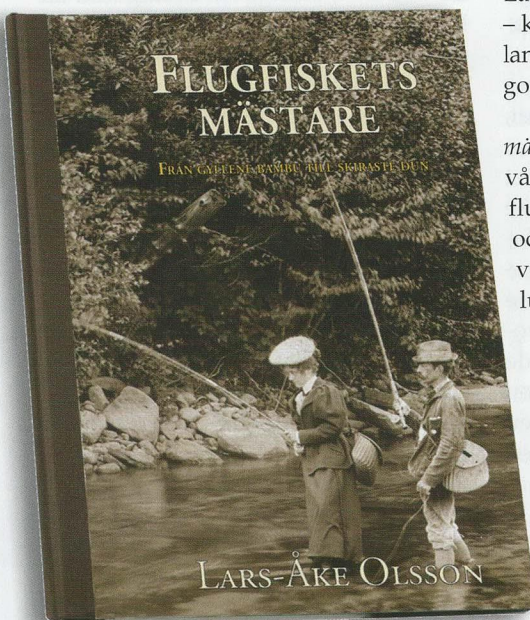
Men vad gäller böckernas – hela trilogin – utformning i stort, tycker jag förlaget har överträffat sig själv. Jämfört med hur jag brukar uppleva bokförlaget Setterns övriga utgivning, har man låtit Olssons tre böcker få en betydlig snyggare, mer exklusiv prägel. Med enhetligt utseende, rejäla tygband i ryggen och fin papperskvalitet pryder de sin plats i varje bokhylla.

Kan vi nu anse att *Flugfiskets Historia* definitivt kommit på pränt? Givetvis inte, som med all historieskrivning handlar det om urval – vilka personer, händelser, platser eller företeelser författaren väljer att framhäva, respektive tona ner eller utelämna. Några av dem som porträtteras i *Flugfiskets mästare* – som Skues eller Halford – hade sannolikt funnits med oavsett vem som skrivit historien, andra är mer avhängiga av historieskrivarens egna preferenser. Det är Lars-Åke Olssons Historia om flugfisket – kunskapsrik, välskriven och underhållande – vi får ta del av. Och det måste vara gott nog.

Låt oss alltså inspireras av *Flugfiskets mästare* under vintern för att sedan möta våren och framtiden, om inte som bättre flugfiskare, så i varje fall mer kunniga och medvetna om vårt kulturarv. Det väcker i varje fall hos mig en väldig lust att få komma ut och fiska.

Thomas Jentzsch

DE BÅDA ÖVRIGA böckerna i trilogin finns recenserade i FiN. Den första titeln, *Gimåflugorna*, i nummer 5/6 -06 och den följande, *Flugfiskeströmmar*, i nummer 5/6 -07.

Bokbiten fortsätter på nästa uppslag